

РЕГІОНАЛЬНІ ТА ЛОКАЛЬНІ ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

проф. Хлобистов Є.В., Пристайко О.П.

ДУ «Ін-т економіки природокористування та сталого розвитку НАНУ»,
м. Київ

Стратегічний потенціал екологічної безпеки розглядається нами в системі послідовного забезпечення вимог та можливостей формувати організаційно-економічні та нормативно-правові механізми та важелі їх реалізації стосовно забезпечення вимог до сприятливого навколишнього середовища для суспільства. Ми наголошуємо, що саме такі механізми мають бути орієнтовані на певну перспективу, тобто мати затребуваність на певний час у майбутньому. Йдеться про 5-10 років орієнтирів суспільного поступу і зростання. Регіональні фактори стратегічного потенціалу екологічної безпеки спираються на виявлення та визначення основних проблем регіонального розвитку, саме тих проблем, які визначають рівень екологічного благополуччя. Локальні фактори екологічної безпеки, що визначатимуть особливості формування стратегічного потенціалу, пов'язані з діяльністю окремих підприємств, комплексів, синергетичним впливом їх на стан навколишнього середовища та рівень суспільного сприйняття небезпек. Так, населення урбанізованих регіонів на сході держави значно більш індиферентно ставиться до звичного стану довкілля, на відміну від населення територій, де викиди і скиди забруднень формуються та активізуються через відновлення роботи підприємств або перед новітніми загрозами.

Стратегічний потенціал екологічної безпеки визначається рівень макроекономічного його забезпечення, тобто спроможністю міжнародних важелів впливу та бюджетів всіх рівнів забезпечувати рівень необхідних і достатніх витрат на вирішення екологічних проблем. Серед основних важелів, що формують макроекономічний потенціал екологічної безпеки – рівень спроможності протистояти техногенних та природним загрозам, рівень відповідності заявлених цілей і пріоритетів екологічної політики планам дій різного регіонального рівня, наявність програмування сталого територіального розвитку.

Дослідження окремих складових стратегічного потенціалу екологічної безпеки має стати основою для ґрунтовних міждисциплінарних досліджень, серед яких маємо відзначити і напрям «зеленої економіки», і рівень «зеленого ВВП», і адаптаційні можливості регіональних економічних систем до кліматичних змін тощо.